

РЕШЕНИЕ

№ 964

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Мария М. Дългичева

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Мария М. Дългичева Гражданско дело №
20225330105214 по описа за 2022 година

Г. ф. е предявил против Р. А. О. осъдителен иск с правно основание чл. 558, ал.7 КЗ за заплащане на сумата от общо 5 030, 50 лв., от които сумата от 2 430 лв., представляваща изплатено от ищеца в полза на увреденото лице Н. Р. А. застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по щета № ***** г. и сумата от 2 600, 50 лв., представляваща изплатено от ищеца в полза на увреденото лице Н. Р. А. застрахователно обезщетение за имуществени вреди по л. „*****“ модел „*****“ с рег. № ***** , по щета № ***** г., дължимо от ответника – делинквент, който към момента на настъпване на пътно-транспортното произшествие – ***** г. е управлявал лек автомобил „*****“, модел „*****“, с рег.№ ***** без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – ***** г., до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че на ***** г. около ***** ч., в село Й. Г., обл. П., по ул. „*****“ неспособният Р. О., управлявайки лек автомобил „*****“, модел „*****“, с рег.№ ***** с несъобразена с пътните условия скорост навлиза в платното за насрещно движение и удря челно движещия се по лек автомобил „*****“ модел „*****“ с рег. № ***** , управляван от Н. А., след което напуска местопроизшествието. Сочи се, че в нарушение на разпоредбите в КЗ ответникът е управлявал моторното превозно средство без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Вследствие на реализираното от ответника ПТП били образувани щета № *****г. и щета № *****г., като в полза на Н. А. били заплатени претендираните в настоящото производство суми. Ответникът бил поканен да възстанови платеното, но до момента плащане не е извършвано.

Ответникът не е депозирал в законоустановения за това срок по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната

съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ.

Възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на четири групи материални предпоставки (юридически факти): 1. Г. ф. да е платил обезщетение на увредено лице за причинените му вреди от противоправното поведение на делинквента; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание (непозволено увреждане) срещу причинителя на вредата - чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3. деликтната отговорност да е възникнала във връзка с използването на МПС от делинквента и 4. делинквентът да не е обезпечил своята деликтна отговорност по застраховка „Гражданска отговорност“.

От представената по делото Справка от базата данни на Информационния център към Г. ф. на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите /л. 6/, се установява, че към датата на пътно-транспортното произшествие – ***** г., гражданската отговорност на ответната страна за лек автомобил с рег. № ***** е била застрахована. От справката става ясно, че на ***** г. е сключен договор за застраховка “Гражданска отговорност” с полица № *****, със срок на валидност до ***** г.

По делото е прието и писмо /л.7/, изходящо от застрахователя на делинквента – „Бул Инс“ АД, адресирано до пострадалата от процесното ПТП - Н. Р. А., с което дружеството я уведомява, че поради неплащане на застрахователна премия от страна на делинквента липсвал валидно сключен застрахователен договор, поради което застрахователят нямал основание да изплати претендираното обезщетение.

Настоящият състав намира, че от така представените от ищеца доказателства не може да се приеме, че към момента на стъпване на застрахователното събитие /***** г./ делинквентът не е обезпечил отговорността си със застраховка „Гражданска отговорност“, откъдето следва и че липсва една от предпоставките за уважаване на иска. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 490, ал. 2 КЗ, във вр с чл. 368, ал. 4 КЗ страните могат да уговорят, че при неплащане на съответна разсрочена погасителна вноска от дължимата застрахователна премия договорът се разваля /“прекратява”/ чрез достигнало до застрахования писмено изявление от застрахователя, но не по-рано от изтичане на 15-дневен срок от настъпване на падежа на съответната разсрочена вноска. Страните обаче могат да уговорят и т. нар. комисорна клауза, според която при изрично постиганото в застрахователната полица фингирано връчване договорът ще се счита за развален автоматично /без да се връчва изрична писмено изявление/, ако застрахованият не заплати съответна разсрочена вноска от дължимата застрахователна премия до изтичане на 15-дневен срок от настъпване на падежа на отделната разсрочена вноска. При проявление на това обстоятелство от обективно естество във вътрешните отношения между страните по договора за задължителна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите отпада уговореното застрахователно покритие /договорът се счита за развален/. Застрахователят по задължителна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите обаче би се освободил от имуществената отговорност към третите лица, на които застрахованият е причинил имуществени и неимуществени вреди, само в случай че е заявил настъпването на автоматичното разваляне на застрахователния договор за вписване в Информационния център към ГФ. В тази връзка следва да се имат предвид разясненията, дадени в *т. 3 от ТР № 1/23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС по тълк. д. № 1 / 2014 г., ОСТК*. Върховният съд е приел, че с разпоредбата на чл. 294 КЗ /отм./ в тежест на застрахователя изрично е вменено

административно задължение за предоставяне на информация в ИЦ към ГФ, за вписване в регистъра, поддържан по силата на чл. 292 КЗ /отм./, наред с другите подлежащи на регистрация обстоятелства и прекратените застрахователни договори по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В мотивите на тълкувателното решение е посочено, че макар вписването да няма материалноправни последици за самото договорно правоотношение, то при неспазено задължение на застрахователя да предостави информация за сключените и прекратени застрахователни договори в регистъра на Гаранционния фонд, последният не може успешно да се освободи от отговорност спрямо третите увредени лица, позовавайки се на предсрочното прекратяване на договора. Върховният съд посочва, че важна последица от неизпълнението на това задължение, е, че с оглед създадената чрез удостоверяването по реда чл. 261 КЗ /отм./, **абстрактна легитимация** на застрахования, като титуляр на валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, чиято действителност и действие не са обусловени от точното изпълнение на задължението му за плащане на разсрочените вноски от застрахователната премия за целия срок на определеното в нея покритие, застрахователят, който към датата на инцидента **не я е прекратил** по указания от законодателя ред, не може успешно да се освободи от отговорност **спрямо третите увредени лица**, позовавайки се на предсрочното прекратяване на договора. При неспазено изискване на чл. 294 КЗ /отм./ възражението на застрахователя за прекратяване на застрахователното правоотношение е противопоставимо **единствено** на заявена от застрахования претенция за плащане на застрахователното обезщетение.

На вписването на информация за прекратяване на застрахователния договор в ИЦ към ГФ **преди** настъпването на застрахователното събитие е придадено значение на предпоставка за освобождаване на застрахователя от отговорност спрямо третите увредени лица също в *Решение № 154 от 23.12.2016 г. по т. д. № 3401/2015 г., състав на I т. о. на ВКС.*

Съгласно *Решение № 18/25.08.2020 г. по гр. дело № 3323/2019 г. на ВКС* предоставената информация от Информационния център към Г. ф. е публично достъпна, има официално оповестително действие и издадената въз основа на нея справка от Ф. притежава характеристиките на официален свидетелстващ документ, който обвързва съда с материална доказателствена сила относно съществуването и прекратяването на договорите за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите до доказване на противното.

Както бе установено и по-горе, съгласно приложената по делото Справка /л.6/, към момента на настъпване на процесното ПТП – ***** г. в ИЦ към ГФ е било вписано обстоятелството, че делинквентът има валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Доколкото вписаните в ИЦ към ГФ обстоятелства създават оборима презумпция за наличие на застрахователно правоотношение, т. е. че облигационната връзка по застрахователния договор не е прекратена, то в тежест на ищеца е било да установи обратното. В този смисъл съдът му е разпределил и доказателствена тежест. В справката е посочено, че полица № ***** е подадена в ИЦ към ГФ като „анулирана“ на ***** г., т.е **след** настъпване на застрахователното събитие.

От всичко изложено по-горе следва, че застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ неправилно е отказал изплащане на застрахователно обезщетение на третото увредено лице, тъй като макар в отговора си до увреденото лице да е посочил, че застрахователно правоотношение между него и делинквента липсва, то това обстоятелство към момента на настъпване на застрахователното събитие не е било публично отразено в ИЦ към ГФ. Оттук следва и че Г. ф. не е бил материално задължен да изплати обезщетение на пострадалото от процесното ПТП лице, доколкото застрахователят не е бил освободен от отговорността си към него. По тези съображения ищецът няма право и на регресен иск към

делинквента, поради което и същият подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, Районен съд - Пловдив

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. ф., с адрес гр. С., ул. "*****" № ****, ет. ***, против Р. А. О., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „*****“ № *****, иск с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ за заплащане на сумата от общо 5 030, 50 лв., от които сумата от 2 430 лв., представляваща изплатено от ищеца в полза на увреденото лице Н. Р. А. застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по щета № ***** г. и сумата от 2 600, 50 лв., представляваща изплатено от ищеца в полза на увреденото лице Н. Р. А. застрахователно обезщетение за имуществени вреди по л.а „*****“ модел „*****“ с рег. № *****, по щета № ***** г., дължимо от ответника – делинквент, който към момента на настъпване на пътно-транспортното произшествие – *****г. е управлявал лек автомобил „*****“, модел „*****“, с рег.№ ***** без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – ***** г., до окончателното изплащане на задължението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - П. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____